

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., v právní věci

žalobce: V. G.
bytem X

zastoupený Mgr. Tomášem Císařem, advokátem
sídlem Vyšehradská 415/9, 128 00 Praha

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra České republiky
poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 1. 2025, č. j. OAM-1479/ZA-ZA15-ZA03-2024,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

7/2025

1. Včas podanou žalobou se žalobce u Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) domáhal zrušení shora citovaného rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 1. 2025, č. j. OAM-1479/ZA-ZA15-ZA03-2024 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný o žádosti žalobce o mezinárodní ochranu rozhodl tak, že žalobci neudělil mezinárodní ochranu podle §12, § 13 a § 14, a § 14a a §14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

II. Napadené rozhodnutí

2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný shrnul skutečnosti sdělené žalobcem v rámci řízení o udělení mezinárodní ochrany a popsal průběh azylového řízení. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žalobcovy žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR je obava z povolání do armády a následné zařazení do bojů na Ukrajině. Dalším důvodem je pak snaha žalobce zlegalizovat si svůj pobyt na území ČR.
3. Z azylového příběhu prezentovaného žalobcem při poskytnutí údajů k žádosti a následném pohovoru 4. 11. 2024 vyplývá, že má moldavskou státní příslušnost, ruskou národnost, hovoří jazykem ruským i ukrajinským a vyznává pravoslavné křesťanství. Byl členem politického hnutí ŠOR, za které se ve vlasti účastnil mítinků. Je svobodný, bezdětný a posledním místem jeho bydliště bylo město T. v P. V roce 2019 žádal v Norsku o udělení mezinárodní ochrany, neboť měl problémy s kamarády, kteří tam kradli a byl s nimi zadržen. V Norsku mu byl udělen trest vyhoštění na 10 let za drobnou krádež. Po svém vyhoštění z Norska se nechtěl do Podněstří vrátit, protože tam má problémy s mafií. V roce 2019 střídavě pobýval na Ukrajině a v Polsku, avšak žádné povolení k pobytu neměl. V Polsku dostal pokutu za to, že vezl o jeden karton cigaret víc, než je povolený limit. V roce 2021 odletěl do Ruska, odkud pokračoval letecky do Polska. Tam mu byla uložena povinnost vycestovat. Následně začátkem roku 2022 odjel do ČR, odkud již nevycestoval. Vždy cestoval na základě svého biometrického cestovního dokladu a poté tu pobýval nelegálně. Brigádně pracoval na stavbách a nakonec byl v létě 2024 zadržen v obchodním domě Globus v Praze. Ke svému zdravotnímu stavu sdělil, že je zdravý.
4. K důvodům, pro které žádá o udělení mezinárodní ochrany, žalobce sdělil, že jej policie kontrolovala v zaměstnání a zjistila, že v ČR pobývá nelegálně. Z tohoto důvodu mu byly uloženy trest vyhoštění v délce dva a půl roku a pokuta. Žalobce si tu již zvykl a považuje ČR za svoji rodnou zem. Do Moldavska se nemůže vrátit, jelikož se bojí pronásledování ze strany státu z důvodu jeho účasti na mítincích. Nikdy nebyl oficiálním členem hnutí, byl pouze řadovým účastníkem jednoho mítinku. Během protestu nikde nevystupoval ani jinou politickou činnost nevykonával. Asi před 3 nebo 4 měsíci jej na Facebooku hledali nějakí lidé. Bylo tam napsáno něco v moldavštině, čemuž žalobce nerozumí. Byla tam jeho fotka jako na průkazu a něco napsané. Z toho usuzuje, že to bylo z důvodu uvedené demonstrace. Ve vlasti dochází k diskriminaci rusky mluvících obyvatel a těžko se mu hledala práce. Na území Podněstří mu hrozí nábor do armády. Současná situace je v Moldavsku špatná. Má tam pouze sestřenici, která hovoří moldavským jazykem, avšak nejsou v kontaktu. Na území Podněstří nemůže žít, jelikož všem známým chodí předvolání do ruské armády. Situace je tam napjatá. Je tam ruská armáda a spousta vojenské techniky, neboť hraničí s Ukrajinou. Není tam s nikým v kontaktu, proto neví, zda dostal nějaké předvolání. Kdyby se tam vrátil, obává se, že

7/2025

jej odvedou do armády v Podněstří, přestože neabsolvoval základní vojenskou službu. Nechce nikde bojovat.

5. Konkrétně vycházel z Informace OAMP: Moldavsko – Základní přehled o zemi ze dne 18. 11. 2024, Informace OAMP: Moldavsko – Situace obyvatel Podněstří v Moldavsku ze dne 16. 11. 2023, Informace MZV: Moldavsko – Situace v Podněstří ze dne 5. 3. 2024, Informace OAMP: Moldavsko – Aktuální otázky: Vztah s Podněstřím, opozice v Podněstří, strana Šór v Moldavsku ze dne 15. 2. 2023, Informace OAMP: Moldavsko – Situace moldavských občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí ze dne 16. 11. 2023.
6. Žalovaný posoudil příběh žalobce věcně z hlediska důvodů podle § 12 až § 14 zákona o azylu, přičemž neshledal, že by okolnosti příběhu svědčily o nutnosti udělit žalobci v ČR mezinárodní ochranu formou azylu či azylu z humanitárních důvodů. Předně žalovaný zcela konkrétně zkoumal věrohodnost tvrzení žalobce, že se v Kišiněvě účastnil mítinku pořádaného politickou stranou ŠOR. Podle Informace OAMP ze dne 15. 2. 2023 takový mítink proběhl až na podzim roku 2022, tedy v době, kdy již žalobce v Moldávii nepobýval.
7. Žalobce v průběhu správního řízení sdělil, že jej na Facebooku asi před 3 nebo 4 měsíci hledali nějakí lidé. Stalo se to již dříve, ale nijak to neřešil. Žalobce tyto osoby nezná ani neví, proč jej hledali. Bylo tam napsáno něco v moldavštině, čemuž žalobce nerozumí. Byla tam jeho fotka jako na průkazu a něco napsané. Z toho usuzuje, že to bylo z důvodu uvedené demonstrace. Do Moldavska se nemůže vrátit, jelikož se bojí pronásledování ze strany státu z důvodu jeho účasti na mítinku. Ví o tom, že některé osoby byly z tohoto hnutí zadrženy.
8. K uvedené obavě z pronásledování ze strany státu po návratu žalobce do Moldavska žalovaný uvádí, že nemá informace o tom, že by se v době pobytu žalobce na území Moldavska konalo jakékoli shromáždění v hlavním městě K. Současně žalobce nezná osoby, které jej před třemi nebo čtyřmi měsíci hledaly na sociální síti Facebook, ani nezná důvod, proč po něm pátraly. Jak sám žalobce uvedl, text byl psán v moldavštině, které žalobce nerozumí, ale přesto se domnívá, že má uvedená fotografie souvislost s jeho jedinou účastí na údajné demonstraci. Žalobce rovněž doplnil, že se tato skutečnost odehrála již dříve, avšak nevěnoval tomu žádnou pozornost a situaci nijak neřešil. Z tohoto důvodu žalovaný dovodil, že obavy žalobce nejsou nijak silné, neboť se ani nesnažil pátrat po tom, proč by mohl být uvedenými osobami hledán a nenechal si uvedený text z moldavského jazyka přeložit. Žalobce ani na výzvu žalovaného žádné důkazy nepředložil. Neměl potíže ani v průběhu údajné protivládní demonstrace, ani bezprostředně po ní a dotýčný doposud neobdržel žádné předvolání na policii nebo oznámení o zahájení trestního stíhání. Z tohoto důvodu má žalovaný za prokázané, že se jedná pouze o domněnky možného pronásledování po jeho návratu do vlasti nikoli o reálné obavy.
9. Co se týká diskriminace osob ruské národnosti v Moldávii, odkázal žalovaný na Informaci OAMP ze dne 18. 11. 2024 a Informace OAMP ze dne 16. 11. 2023, z nichž vyplývá, že pod moldavskou státní kontrolou, existují orgány pro lidská práva, zejm. Úřad veřejného ochránce práv a Rada pro prevenci diskriminace a zajištění rovnosti zabývající se diskriminací ve společnosti.

7/2025

10. Žalovaný dovodil, že přestože žalobce žil téměř celý život na území Podněstří, přičemž dokázal si vyřídit moldavský cestovní doklad a pobývat téměř dva roky v hlavním městě Moldavska. Uvedené chování moldavských občanů ani nemožnost nalézt si v rumunsky mluvícím Kišiněvě zaměstnání nelze považovat za projevy diskriminace. Úředním jazykem je rumunština (moldavština). Žalobce měl možnost se za jeho pobyt na území, které je pod moldavskou státní kontrolou, naučit alespoň základy rumunštiny nebo využít pomoci od neziskových organizací. Žalovaný uzavřel, že se v případě žalobce nejedná o takové jednání ze strany moldavské společnosti, které by mohlo být označeno za pronásledování ve smyslu zákona o azylu. V případě, že by se žalobce po návratu do vlasti setkal se závažným projevem diskriminace či útlaku z důvodu jeho nedostatečných jazykových schopností, má možnost se obrátit na moldavské státní instituce, které se těmito případy zabývají.
11. Co se týká posouzení podmínek pro udělení doplňkové ochrany, žalovaný se zabýval otázkou, zda hrozí v případě návratu do vlasti nebezpečí mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání. K obavám žalobce v souvislosti s odvedením do armády žalovaný uvedl, že nebyl na území separatistického regionu od roku 2019, neabsolvoval základní vojenskou službu ani neví, zda nějaké předvolání obdržel. Současně nesdělil, že by jej z vojenské správy kdokoli kontaktoval či že by byl hledán. Uvedené informace ví pouze od svých známých, kterým údajná předvolání do ruské armády přišla. Dle Informace MZV ČR ze dne 5. 3. 2024 je zřejmé, že by se případný odvod branců do armády ze separatistického území Podněstří týkal pouze občanů Ruské federace, nikoliv samotných obyvatel Podněstří s ukrajinským či moldavským občanstvím.
12. Žalovaný dále shrnul ilegální pobytovou historii žalobce a jeho opakovaná vyhoštění a uzavřel, že považuje žádost žalobce za účelovou. Žalovaný v případě výše žalobce posuzoval také otázku, zda mu v případě návratu do vlasti nehrozí vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu. Informace OAMP ze dne 18. 11. 2024 uvádí, že se země neúčastnila žádného vnitřního ani mezinárodního ozbrojeného konfliktu. Bezpečnostní situace v souvislosti s válkou na Ukrajině zůstává stabilní. Rovněž napětí mezi územím, které je kontrolované centrální vládou, a separatistickou oblastí Podněstří, zůstává stabilní. Z výše uvedených informačních zdrojů jako i zpravodajství ČTK je rovněž známo, že v zemi původu neprobíhá takový ozbrojený konflikt, jehož důsledky by bylo možno pokládat ve vztahu k osobě žalobce za vážnou újmu podle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu.
13. Žalovaný uzavřel, že žalobce nesplňuje zákonné podmínky pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a a § 14b zákona o azylu a doplňková ochrana se neuděluje. S ohledem na výše uvedené žalovaný shrnuje, že v případě žalobce nebyly naplněny podmínky zákona o azylu pro udělení mezinárodní ochrany a mezinárodní ochrana se tudíž neuděluje.

III. Žaloba

14. Žalobce v žalobě brojil proti napadenému rozhodnutí z následujících důvodů. Napadené rozhodnutí považuje za nepřezkoumatelné a nezákonné. Žalovaný nedostatečně posoudil jednotlivé důvody pro udělení azylu. Odůvodnění napadeného rozhodnutí vychází pouze z neaktuálních, jednostranných, a nikoliv správně tematicky zaměřených

7/2025

podkladů, navíc žalovaný se ani nepokusil ověřit tvrzené obavy žalobce v jeho konkrétním případě, a to zejména pokud se týká aktuální situace v Podněstří v kontextu aktuální války na Ukrajině a jeho strachu s odvedením do ruské armády.

15. Žalobce dále rozporoval zjištění žalovaného ohledně bezpečnostní situace v Podněstří. Je nutno poukázat na to, že většina rozhodnutí se sestává z přepisu pohovoru s žalobcem místo aby obsahovalo řádné odůvodnění neudělení žádné formy mezinárodní ochrany. Bezpečnostní situaci v Podněstří se žalovaný blíže nevěnuje, nehledá, ani nekonstatuje souvislosti s tvrzenými důvody, resp. s tímto zásadním tvrzeným důvodem a skutečnostmi, byť je to základ azylového příběhu a důvodů žádosti a pouze s odkazem na údajné rozpory v pohovorech konstatuje, že důvody jednotlivých ve výroku uvedených titulů mezinárodní ochrany naplněny nebyly. Žalobce tak má za to, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, kdy závěry napadeného rozhodnutí neodpovídají spisovému materiálu. Žalovaný se uchyluje ke spekulaci, pokud tvrdí, že do ruské armády jsou odváděni toliko Rusové. Je veřejně známou skutečností, že do války bylo zavlčeno velké množství mužů z celé Asie.
16. Žalobce se domnívá, že žalovaný posuzoval jeho obavy z nástupu do armády pouze optikou účelovosti jeho výpovědi. Žalobce zdůraznil, že nedůvěřuje ruské státní moci a obává se újmy, kterou žalovaný bez relevantních podkladů vylučuje. Žalovaný se měl více věnovat bezpečnostní situaci separatistických regionů, kterým Podněstří je.
17. Žalobce se domnívá, že žalovaný neshromáždil dostatečné a zejména aktuální podklady nezbytné pro posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany, přičemž nechává veškerou důkazní tíhu na účastníku řízení. Ačkoliv je samozřejmě žalobce povinen uvést relevantní faktory pro svou žádost a přesvědčivě doložit tvrzená příkoří, není tím žalovaný zbaven svých povinností za účelem zjištění skutečného stavu věci. V tomto kontextu žalobce upozornil na metodickou Příručku k postupům a kritériím pro určování právního postavení uprchlíků, vydanou Úřadem vysokého komisaře pro uprchlíky OSN v roce 1992 (dále jen Příručka). Příručka se ve článcích 195. – 219. věnuje problematice „*prokazování faktů*“. Pokud tedy žalovaný uvedl, že žalobce neposkytl dostatečnou podporu pro svá tvrzení, není tento postoj nijak podložen a jde pouze subjektivní hodnocení na úrovni obecných spekulací. Žalovaný odmítl přispět svou aktivní činností ke zjištění skutečného stavu věci a zároveň opomíjí obecné pravidlo, dle kterého se v pochybnostech, za situace, kdy nelze průkazně tvrzení účastníka ověřit, nelze je bez dalšího považovat za nepravdivá. Žalobce uvedl zcela konkrétní a pro věc podstatné skutečnosti, které jsou ve světle nových skutečností a ruské války o to více aktuální, které však byly příslušnými orgány vyhodnoceny zcela v rozporu s jejich významem.
18. V posouzení důvodnosti udělení tzv. doplňkové ochrany dle § 14a odst. 1 zákona o azylu pak absentuje svébytné a originální odůvodnění nesplnění podmínek pro udělení tohoto druhu mezinárodní ochrany ze strany správního orgánu. Žalovaný má posoudit, zda žalobci hrozí v případě, že bude vrácen do státu skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2. Zde konkrétně dle přesvědčení žalobce je tato újma spatřována v nebezpečí mučení nebo nelidského či ponižující zacházení nebo trestání (dle písm. b § 14a odst. 2 zákona o azylu). Žalobce by se v případě návratu do „vlasti“ mohl dostat do soukolí vojenské mašinerie, kdy v napadeném rozhodnutí nejsou žádné podklady, ze kterých by vyplývalo přímo, že v tomto případě žalobci nehrozí to, co jako důvod žádosti uvedl. Žalovaný naproti tomu zcela odmítá možnost, že by žalobci tato újma hrozila a důkazy,

7/2025

svědčící pro důvodnost žádosti žalobce žalovaný bez zjevného důvodu ignoruje a nijak nezohledňuje.

IV. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

19. Ve svém **vyjádření** ze dne 2. 4. 2025 žalovaný uvedl následující. Odkázal na obsah napadeného rozhodnutí a jeho nosné rozhodovací důvody. Žalovaný zjistil řádně skutkový stav věci a zbýval se všemi skutečnostmi, které žalobce uvedl. Žalovaný považuje napadené rozhodnutí za přezkoumatelné a zákonné, a podle jeho názoru vychází z dostatečně zjištěného stavu věci. Podpůrně odkázal na Informaci Moldavsko (R. E.) ze dne 15. 11. 2022 (*již ovšem soudu nedoložil*), podle níž se ruské mobilizační aktivity nevztahují na region Podněstří, kde nejsou vojenské správy ani další instituce Ministerstva obrany Ruské federace, které by povolání občanů regionu do armády realizovaly. Tato informace zcela podporuje poznatky plynoucí z Informace MZV ze dne 2. 9. 2022.
20. Žalovaný považuje napadené rozhodnutí za zákonné, přezkoumatelné, vycházející z dostatečně zjištěného stavu věci a respektující ustálenou judikaturu. Žalovaný k námitce žalobce v této souvislosti zdůrazňuje, že žalobcovu žádost posuzoval nikoliv jako bezpečnou zemi původu, ale zabýval se hodnocením Moldavska z pohledu všech forem mezinárodní ochrany, kdy neshledal důvod pro udělení žádné z těchto forem mezinárodní ochrany.

V. Řízení před krajským soudem

21. Krajský soud vyžádal správní spis žalovaného, z něhož zjistil následující skutečnosti.
22. **Správní spis** obsahuje především záznam o poskytnutí údajů k žádosti o udělení mezinárodní ochrany a protokol o pohovoru k této žádosti, obojí ze dne 4. 11. 2024. Z Informace OAMP Moldavsko (základní přehled o zemi) ze dne 18. 11. 2024 vyplývá ohledně bezpečnostní situace, že tato zůstával i přes obavy z rozšíření ruské agrese stabilní, a to i ve vztahu k administrativní hranici mezi územím kontrolovaným centrální vládou a Podněstřím. Mezinárodně neuznaná Podněsterská moldavská republika (tzv. Podněstří) zůstává mimo kontrolu ústřední vlády. Působí zde ruský kontingent asi 1500 vojáků, o jehož stažení Moldávie setrvale usiluje. Podněstří má vytvořené paralelní státní struktury a je závislé na Ruské federaci v politické, ekonomické i bezpečnostní oblasti. Z Informace OAMP ze dne 16. 11. 2023 vyplývá, že Moldávie považuje obyvatele Podněstří za své občany. Obyvatelé Podněstří s moldavským občanstvím mají stejná práva jako ostatní občané Moldavska. Od toho se odvíjí i přístup na trh práce. Důležitou roli hraje jazyk, v němž se obyvatel dorozumívá – v některých městech může mít rusky mluvící obyvatel problémy (kupř. v Kišiněvě). Ovšem v praxi v zemi existuje pasivní bilingvismus (rumunština, ruština); navíc existují rusky mluvící obyvatelstvo Podněstří může mít problémy najít v rumunsky mluvících oblastech dobře placenou práci. Ekonomickým centrem oblasti je T., kde lze získat také dobře placenou práci.
23. Problematiky náboru obyvatel Podněstří do ruské armády se týká Informace OAMP ze dne 5. 3. 2024 vypracované dle informací zastupitelského úřadu v Kišiněvě. Dle této zprávy by se branná povinnost vztahovala pouze na osoby s ruským občanstvím (v Podněstří žije cca 220 tis. ruských občanů). Neexistují však zprávy o tom, že by byli

7/2025

povolávání branci z oblasti Podněstří. V minulosti však probíhal v Podněstří nábor dobrovolníků ke smluvní službě v ozbrojených silách.

24. Informace OAMP Moldavsko ze dne 15. 2. 2023 se týká aktuálních otázek, mj. vztahů s Podněstřím, opozice v Podněstří a strany ŠOR v Moldavsku. Ohledně této politické strany se tu uvádí, že vznikla z politické strany Rovnopravie v roce 2016 (*název je odvozen od jejího předsedy I. Š.*). Od roku 2019 je v emigraci, ale stranu stále řídí. Tato politická strana je protivládní, proruská a antisystémová. Ve volbách v roce 2021 získala 6 mandátů. Citovaná informace výslovně uvádí, že mítinky či demonstrace této politické strany se konaly prokazatelně na podzim roku 2022, dne 19. 12. 2021 ve městě Balti kvůli nesouhlasu s vyloučením Mariny Tauber z účasti ve volbách. Demonstrace se konaly také v roce 2018, v srpnu tohoto roku dokonce s účastí cca 20 tis. osob a za osobní účasti předsedy strany.
25. O možnostech navrátilců, kteří emigrovali z Moldávie do zahraničí za prací, vypovídá Informace OAMP Moldavsko ze dne 16. 11. 2023 (Situace moldavských občanů vracejících se do země po dlouhém pobytu v zahraničí). Diaspora moldavského obyvatelstva za prací zejm. do západní Evropy je spíše podporovaná, neboť navrátilci pomáhají financovat ekonomiku státu. Ekvivalentní situace jako pro obyvatele z území kontrolovaném centrální vládou platí pro navrátilce původem z Podněstří. Po návratu je vyžadována pouze registrace.
26. Při seznámení s podklady dne 4. 12. 2024 žalobce uvedl, že by chtěl doložit screenshot o tom, že ho v Moldávii hledají. Žalobce uvedl, že neví, kdo ho hledá, ale asi policie. Žalovaný mu určil lhůtu do 6. 12. 2024 k doložení dalších podkladů. Žalobce této možnosti nevyužil.

VI. Posouzení věci krajským soudem

27. Krajský soud předně posoudil splnění podmínek řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána osobou oprávněnou [§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], jedná se o žalobu přípustnou (zejm. § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.) a podanou ve lhůtě podle § 32 odst. 1 písm. b) zákona o azylu.
28. V souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. přezkoumal soud napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového stavu zjištěného nejen ke dni vydání napadeného rozhodnutí, ale přihlížel též k případnému vývoji relevantních okolností v zemi původu (srov. § 32 odst. 9 zákona o azylu). Při zjišťování skutkového stavu věci krajský soud vycházel ze správního spisu předloženého žalovaným.
29. Krajský soud ve věci nařídil **ústní jednání**, které se uskutečnilo dne 9. 12. 2025 za účasti zástupce žalovaného a v omluvené neúčasti zástupce žalobce. Dle jeho sdělení ze dne 20. 11. 2025 byl žalobce o termínu jednání informován. Krajský soud přikročil tedy k projednání věci bez účasti žalobce i jeho omluveného zástupce. Soud označil napadené rozhodnutí, shrnul jeho obsah, konstatoval obsah žaloby a vyslechl vyjádření zástupce žalovaného. Poté soud konstatoval obsah soudního a správního spisu. Jelikož ani žalobce ve svých procesních podáních ani žalovaný neměli další návrhy na provedení dokazování, krajský soud je ukončil. Po vyslechnutí konečného návrhu žalovaného soud po přerušení jednání přikročil k vyhlášení rozsudku.

7/2025

30. Žaloba **není důvodná.**

31. Krajský soud vyhodnotil azylový příběh žalobce následovně. Je zcela zřejmé, že žalobce opustil zemi původu z ekonomických důvodů, a to mnohem dříve, než začala válka na Ukrajině. Jeho pobytová historie v schengenském prostoru je charakterizována obdobími nelegálního pobytu a nelegální práce. Za to také žalobce byl vyhoštěn z Norska a dále mu byla v Polsku uložena povinnost vycestování. Azylový příběh tedy není příběhem uprchlíka, ale ekonomického migranta.
32. Ohledně obecných námitek žalobce o nedodržení rozložení důkazního břemene v řízení o udělení mezinárodní ochrany krajský soud uvádí následující. Důkazní břemeno je rozloženo mezi žadatele o mezinárodní ochranu a žalovaného (rozsudek NSS ze dne 4. 1. 2018, č. j. 10 Azs 254/2017-40). Ačkoliv žadatel je povinen prokázat jím tvrzené skutečnosti, žalovaný je povinen zajistit k dané žádosti co nejvíce možných důkazů, a to jak těch, které vyvracejí tvrzení žadatele, tak těch, co je podporují. Správní orgán si přitom musí obstarat klíčové informace o zemi původu žadatele, které jsou: (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, (4) dohledatelné (srov. rozsudek NSS ze dne 31. 7. 2008, č. j. 5 Azs 55/2008-71; ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008-81; dále usnesení NSS ze dne 1. 4. 2021, č. j. 1 Azs 501/2020-31; či ze dne 31. 3. 2021, č. j. 1 Azs 400/2020-33). Dále v souladu s konstantní judikaturou platí, že ekonomické důvody nejsou relevantní důvody pro poskytnutí mezinárodní ochrany (srov. např. rozsudek NSS ze dne 27. 8. 2003, č. j. 5 Azs 3/2003-54; nebo ze dne 8. 4. 2004, č. j. 4 Azs 47/2004-60; či usnesení NSS ze dne 8. 7. 2021, č. j. 7 Azs 58/2021-36).
33. Co se týká té části tvrzení žalobce, kde vypráví o blíže nespecifikované účasti na demonstraci politické strany ŠOR, tato nebyla žalobcem dostatečně konkretizována a žalovaný ji na bázi zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností přesvědčivě vyvrátil vzhledem k dokumentovaným demonstracím v letech 2018, 2021 a 2022. Zprávy o zemi původu (Informace OAMP Moldavsko ze dne 15. 2. 2023) jsou v tomto ohledu dostatečně podrobné a hovoří o největších demonstracích, které tato politická strana pořádala. Tyto demonstrace se však odehrály v době, kdy žalobce prokazatelně nebyl přítomen v Moldávii. Žalobce dle svého vlastního tvrzení nebyl ani oficiálním členem strany, tím méně jejím aktivním propagovatelem. Krajský soud považuje zdůvodnění žalovaného v tomto ohledu za dostatečně přesvědčivé. Ani tak není v citované zprávě doloženo, že by členové této politické strany byli v Moldávii či v Podněstří pronásledováni.
34. Tyto závěry lze vztáhnout i na – opět spíše obecné – tvrzení, že žalobce měly nějaké osoby hledat na Facebooku. Z tohoto tvrzení vůbec neplyne, že by ho v Moldávii či v Podněstří měly vyhledávat státní orgány kvůli jeho účasti na demonstraci strany ŠOR. Žalobce pak ve správním řízení nevyužil možnost doložit doklady o tom, že je hledán na sociálních sítích (snímek z obrazovky).
35. Žalovaný také podle názoru krajského soudu zcela přezkoumatelně i dostatečně vyhodnotil bezpečnostní situaci v Podněstří. Žalovaný ji dostatečně zkoumal, podklady ve správním spisu jsou přiměřeně aktuální, neboť od doby vydání podkladových zpráv o zemi původu nedošlo ani k žádné relevantní změně situace, což potvrzuje i současná judikatura správních soudů (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23.

7/2025

10. 2025, č.j. 7 Azs 202/2025 – 28, dále také usnesení 21. 8. 2025, č.j. 7 Azs 104/2025 – 26).
36. Podstatné je, že tyto podkladové zprávy reflektují situaci v Podněstří po zahájení války na Ukrajině. Žalobce ani žádnou konkrétní změnu situace nenamítal. Podklady ve správním spisu jsou k datu vydání napadeného rozhodnutí dostatečné k posouzení azylového příběhu žalobce.
37. Klíčové skutkové poznatky pro posouzení věci, které plynou ze zpráv o zemi původu, se týkají zejm. tvrzení o nuceném náboru do ruské armády na území Podněstří. Z podkladů jasně plyne, že žádný nucený nábor občanů Moldávie žijících na území Podněstří do ruské armády neprobíhá. Možné či dokumentované jsou jen dobrovolné náboru na základě smlouvy. Z toho plyne, že pokud žalobce jako moldavský státní občan nehodlá dobrovolně nastoupit do ruské armády, není pravděpodobné, že by k tomu byl jakkoliv nucen. To nevylučuje nábor dobrovolníků z řad rusky mluvících obyvatel Podněstří ruské státní příslušnosti. Konfliktu na Ukrajině se spíše neúčastní ani ruští vojáci dislokovaní v kontingentu v Podněstří. Jeho tvrzení v tomto směru tedy nelze považovat za opodstatněná. Žalovaný zjistil dostatečné poznatky k tomu, aby mohl dospět k závěru o nedůvodnosti této argumentace (viz Informace OAMP ze dne 5. 3. 2024). Tyto poznatky navíc žalobce nijak věcně nezpochybnil a neoznačil žádné podklady, z nichž by plynulo něco jiného.
38. Důvodnost z obav z nástupu do ruské armády se tedy nezakládá se na objektivně doložených skutečnostech. Krajský soud zdůrazňuje, že na území Moldávie ani Podněstří navíc žádný ozbrojený konflikt neprobíhá. Obavy žalobce z rizika vážné újmy lze označit za přehnané či účelově vykonstruované.

VII. Závěr a náklady řízení

39. S ohledem na shora uvedené důvody rozhodl krajský soud o žalobě tak, že ji v plném rozsahu zamítl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
40. O náhradě nákladů řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, jenž měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.). Žalovanému pak v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, resp. ani náhradu nákladů řízení nepožadoval, pročez se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok III.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení přímo u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 9. prosince 2025

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D. v. r.
samosoudce